

splašil »prelestno prikazen«, kot pravi I. Geister. Pred menoj je prhotal temno siv ptič z rdečimi peruti. Neštetokrat sem se mu z avtom približal, ptič je jadraje poletel naprej in spet pristal na cestnem useku. Šlo je za svatovsko obarvanega skalnega plezalca, ki so ga krasile vinsko rdeče peruti, svetlo siva glava ter temno, skoraj črno grlo in prsi. Ko se je skalni plezalec takega zasledovanja naveličal, me je hotel v loku preleteti. Prav takrat pa je potegnil močan sunek vetra, ta dan je bil namreč zelo vetroven, ki je ptiča dobesedno potegnil navpično v višave, da mi je izginil spred oči. *Peter Grošelj, Godovič 124, 65280 Idrija.*

RJAVOGLAVI SRAKOPER *Lanius senator*
WOODCHAT SHRIKE – *At Lake Cerknica on 10th April 1990*

Ob cesti, ki pelje iz vasi Dolenje jezero k Cerkniskemu jezeru, sem 10. 5. 1990 opazil na vrhu suhega grma rjavoglavega srakoperja, ki se je razkazoval s svojo značilno rdečkasto rjavo barvo na glavi. Glede na čas opazovanja je bil ta rjavoglavi srakoper na preletu. *Dare Šere, Langusova 10, 61000 Ljubljana.*

PLANINSKA VRANA *Pyrhocorax pyrrhocorax*
CHOUGH – *2 at Drežnica in the Julian Alps on 1st May 1989 Not accepted by the Rarities Committee.*

Dne 1. 5. 1989 sem z drugimi jamarji raziskoval brezno KV 2 na Krasjem vrhu, ki je vzhodni vrh v masivu Polovnika. Pri vzpenjanju iz vhodnega brezna sem nad seboj zaslišal neznan ptičji glas. Pogledal sem kvišku, proti že pojenjajoči dnevni svetlobi, in zagledal kakšnih 20 m nad seboj dve (2) ptici, ki sta posedali na robu brezna in ga preletavali. Silhueta – to je vse, kar sem mogel videti – me je spominjala na planinsko kavko *Pyrhocorax graculus*. V nekaj dnevih mojega obiska na planini Zaprikraj na Krasjem vrhu nisem nikjer opazil planinske kavke. To je moj sum, da sta bili nad breznom planinski vrani, podkrepilo. Sum se je sprevrgel v prepričanje ob poslušanju posnetka v Ljubljani in zagotovilu dr. S. Matvejeva, da se planinska vrana in planinska kavka zanesljivo ločita po oglašanju.

Tako lahko po 34 letih rečemo, da obstaja vsaj majhna možnost, da ta vrsta pri nas kot gnezdilka še ni izumrla, kot to daje misliti Predlog rdečega

seznama ptičev Slovenije (Gregori, Matvejev 1987).

Poln upanja sem se dober mesec kasneje odpravil iskat dokaz za gnezdenje planinske vrane na isto mesto. Toda kakšno razočaranje me je čakalo: prej skoraj golo pobočje okoli brezna je kazalo popolnoma drugačen obraz. Redke nizke bukve so med tem ozelenele, pognala je podrast, skratka brezno je ležalo sredi gozda. Razumljivo, da planinskih vran ni več bilo tam. Tudi pregled bližnje okolice ni obrodil sadov, če izvzamem sršenarja, ki je krožil nad Drežnico.

Vendar mislim, da je v okoliških hribih dovolj možnosti za gnezdenje planinske vrane. Gore zgornjega Posočja bodo zaradi svoje odročnosti in težke prehodnosti še dolgo čuvale svoje skrivnosti, nam pa predstavljale izziv za raziskovanje v divji in še skoraj prvobitni naravi. *Peter Trontelj, C. na Laze 27, 61000 Ljubljana.*

Pripis komisije za redkosti:

*Člani komisije menimo, da značilnosti, po katerih je bila vrsta določena, ne zadoščajo za točno determinacijo planinske vrane. Določena je bila le po oglašanju, za katero pa nekateri člani komisije, ki so se s to vrsto že srečali v naravi, menijo, da je lahko zelo podobna oglašanju planinske kavke, o čemer smo se prepričali tudi ob poslušanju kaset z oglašanjem obeh predstavnikov rodu *Pyrhocorax*. Opazovalec je ptici videl le za hip, zato ni opazil značilne barve kljuna in nog in števila »prstov« v peruti (5 pri plan. kavki, 7 pri plan. vrani), ki zanesljivo določajo vrsto. Sporen je tudi biotop, v katerem sta bili ptici opazovani, pa tudi čas opazovanja, saj bi glede na čas gnezdenja na jugu Jugoslavije (marec) v času opazovanja ptici pri nas verjetno gnezdili in bi jih opazovalec ob naslednjem obisku (v juniju) zato moral opaziti, vendar jih ni bilo.*

